

[Formanden.]2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg.

Mødet hævet kl. 13³⁵.

69. møde.

Fredag den 16. februar kl. 13.

Formanden: Fra revisionsrådet for Kongeriget Danmarks Hypotekbank er modtaget beretning om bankens årsregnskab for regnskabsåret 1949—50.

Sagen vil blive behandlet først her i tinget.

Det påhviler mig at stille forslag om behandlingsmåden.

Mit forslag vil gå ud på, at sagen henvises til et udvalg på 9 medlemmer og senere, når dette har afgivet betænkning, underkastes to behandlinger her i tinget efter reglerne for lovforslags anden og tredje behandling, dog således at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse.

Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede justitsminister, for at hun kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i udpanningsloven af 29. marts 1873.

Ifølge denne lovs § 1, nr. 1, kan der finde udpanning sted for skyldige afgifter til stat og kommune. Udpanning kan dog efter bestemmelsens sidste led ikke ske for told-, skibs- og brænderiafgifter og nogle andre mindre betydelige afgifter. Loven er fortolket således, at der heller ikke haves adgang til udpanning for forbrugsafgifter, der opkræves med hjemmel i love, som er yngre end udpanningsloven, medmindre de pågældende love udtrykkelig giver hjemmel hertil. Sådan særlig udpanningshjemmel findes i en række nyere forbrugsafgiftslove, men for så vidt angår produktions- og tillægsafgift af spiritus og an-

dre alkoholer, afgift af indenlandsk frugtvin, afgift af øl, tobaksafgifter, chokoladeafgifter, sukkerafgifter samt afgift af kaffesurrogater og stempelafgift af spillekort, haves der ikke adgang til udpanning for skyldige afgiftsbeløb.

Grunden til, at man i sin tid undtog de i udpanningslovens § 1, nr. 1, sidste led, fremhævede afgifter fra den almindelige udpanningshjemmel, var, at disse afgifters betaling var sikret på anden måde, for eksempel derved, at man, hvis afgiften ikke blev betalt, kunne forbyde varens indførelse her i landet eller lukke det pågældende brænderi. Denne begrundelse har imidlertid ikke gyldighed længere, hverken overfor de i udpanningsloven undtagne afgifter eller for de øvrige senere tilkomne afgifter, for hvilke der ikke er udpanningshjemmel. I tilfælde af fuldbyrdet smugleri har toldvæsenet ringe mulighed for at skaffe varen tilveje, og en trusel om lukning af en virksomhed, der fremstiller afgiftspligtige varer, men som er i restance med betaling af afgifter, er ofte uden virkning, fordi indehaverens økonomiske forhold er så dårlige, at virksomheden under alle omstændigheder må lukke.

Da disse tilfælde ikke væsentlig adskiller sig fra de tilfælde, hvor loven giver hjemmel til udpanning, og da fremgangsmåden ved anlæggelse af retssag mod skyldneren til opnåelse af eksekutionsgrundlag, hvorefter der kan foretages udlæg, både er langsom og bekostelig, foreslås loven efter henstilling fra finansministeren ændret således, at udpanning også kan finde sted for disse afgifters vedkommende.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefaler jeg dette til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen kan ikke uden tingets samtykke behandles i indeværende møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 23 af 1. marts 1889 om handelsregistre, firma og prokura.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2326).